

Autoorganitzem-nos!

Algunes idees per passar de la indignació a la consolidació d'aquesta revolta social.

Fruit de la indignació davant d'un sistema capitalista que està esgotat, corrupte, trencat
Un poder executiu que està controlat per la banca i els grans poders econòmics
Un poder legislatiu, format per elits polítiques que no ens representen.
Un poder judicial igualment corrupte, mogut per interessos polítics i personals.
Uns drets socials desballestats totalment, els drets civils vulnerats repetidament pels propis representants polítics.
Una crisi ecològica i energètica cada vegada més greu i devastadora,

Davant de tot això i sobretot en els darrers 3 anys en els quals oficialment hem estat en crisi, s'ha anat cuinant a foc lent la indignació popular, fins ara en moments d'agregació puntuals e inestables, en petits col·lectius, en xarxes d'amics, en persones individuals que se sentien soles...

Però arriba el 15-M, es genera una flama, s'aviva i s'estén arreu!!

Aquest és un moviment que no té representants ni demandes concretes, és un moviment divers que és molt i molt difícil encasellar en un manifest de mínims.
Es un moviment ric que té mil i una idees, infinites propostes.
Un moviment ambiciós que no es conforma amb poc, ho vol tot!

Ara som milers de persones diàriament a plaça Catalunya, i desenes i desenes de milers en infinitat de places de pobles i ciutats d'aquí Catalunya, d'Espanya i del món.
Portem dues setmanes i ens estem organitzant, i això és el més important.
Si el divendres ens van intentar treure de la plaça, si es van emportar tot el material amb que ens organitzaven, si divendres van intentar reventar la feina d'11 dies i nits, és perquè coneixen el potencial que tenim i els fem por.
Hi hagut més participació aquestes dues setmanes als carrers que en 4 anys d'un període electoral!!
Els ho saben, saben que tenim més legitimitat social i això els descol·loca.

Un dels lemes més unitaris d'aquests dies, és el “No ens representen” Són 3 paraules que protagonitzen la factura profunda entre l'antiga forma de fer política i la nova que està arribant aquests dies a la seva majoria d'edat,

Aquest “no ens representen” significa que no podem ser només un moviment de denúncia perquè sabem que els polítics no tenen ni capacitat ni voluntat per liderar el canvi radical que la societat necessita, i així ens ho han demostrat.
Es important que ens seguim mobilitzant i impeding que els de dalt executin les noves accions contra la gent que han planificat com les retallades socials a la salut i l'educació,
També és oportú que senyalem les grans mancances del sistema “democràtic” actual. Tot això ens ajuda a aglutinar esforços, a sumar gent a guanyar més i més legitimitat social.
Però per poder transformar realment, per no acabar esgotant-nos davant del mur de la immobilitat política, és molt important que siguem també un moviment que estengui una nova sobirania política, que arribi fins i tot, perquè no, a iniciar un procés constituent. Per avançar en aquest procés ens caldrà una gran fermesa organitzativa, una gran capacitat per dinamitzar la participació de tota aquella part de la població que es sentí afi al marc d'actuació que tenim, i a la nostra manera de fer. No és gens fàcil, però si no aprofitem aquesta oportunitat, quan ho farem?

Cal que convertim aquesta autoorganització en accions concretes, accions que empoderin, accions que ensenyin que en aquesta nova manera de fer política, és el poble qui ha de determinar de manera participativa i mitjançant tot el consens que sigui possible, quines són les decisions que es prenen i com s'apliquen.

L'espai d'acumulació de forces, les places han de ser també el punt de connexió amb la mobilització, el referent simbòlic i motivacional, el punt d'informació per a totes les generacions, i sobretot l'espai de pràctica completa del model organitzatiu, on aprenem les maneres de funcionar que ens ajudaran a créixer.

Per això, hem de mantenir la presència permanent a les places, almenys fins que la nostra capacitat organitzativa estigui consolidada. Aquesta estratègia és fonamental.

I també de manera prioritària, necessitem exemples concrets de com podem decidir i aplicar aquestes decisions, exemples d'èxit que estenguin la nostra manera de fer a tota la societat,.

Exemples de com practicar una democràcia real en tots els àmbits que ens afecten, deixant d'acceptar representants i aplicant directament els nostres propis posicionaments i decisions.

Aquests són alguns exemples que podríem portar a la pràctica

* Si creiem que les hipoteques són injustes, i que a ningú se l'ha de posar al carrer per no poder pagar, podem declarar la fi dels desnonaments d'habitatges i una moratòria en el pagament d'hipoteques. A partir d'aquí hauríem de controlar que es compleixin aquestes decisions, amb això podem avisar a aquells bancs que desobeeixin la declaració popular, que farem una crida a tothom a treure els seus estalvis d'aquell banc.

* Si pensem que els governs vulneren els nostres drets, podem fer complir els drets socials bàsics. Per exemple en el cas de la premissa habitatge digne per tothom podem complir-ho realitzant una crida als propietaris que cedeixin pisos i cases; aplicant una autoreducció dels lloguers (en la línia del punt anterior); i dedicant una carpa a les places alliberades a posar en contacte a persones que ofereixen i demanen ofertes realment justes d'habitatge.

- Si no estem d'acord en com es gestionen els impostos de la ciutadania, podem fer un boicot al pagament d'impostos de l'antic estat i gestionar col·lectivament els pressupostos de manera participativa des de les assemblees populars.
- Si veiem injustos els beneficis que obtenen les grans empreses. Podem respondre a qualsevol acomiadament en una empresa que tingui beneficis, amb una ocupació indefinida de la seva seu, fins que hi hagi una readmissió.

En conclusió, si partim de la premissa de que els polítics no ens representen, hem d'aprendre a decidir nosaltres mateixos com a poble autoorganitzat, sobre tot allò que ens afecta. Es a dir, hem d'assumir les competències del poder legislatiu i del poder executiu sobre les nostres vides, sobre el nostre present i sobre el nostre futur.

Com a persones individuals, com éssers lliures, tenim en el consum compromès i en la desobediència civil en totes les facetes de la nostra vida, dues eines fonamentals d'acció política; com a poble organitzat de forma massiva tenim la responsabilitat de fer que el món en el que vivim i en que actuem, arribi a ser com nosaltres vulguem que sigui, i l'element clau de tot això és construir una veritable democràcia directa i deliberativa, amb un sistema de presa de decisions a l'alçada dels nostres valors.

Ningú ens representa, ningú ho farà per nosaltres. Tenim el dret a decidir. I ara que sabem que som moltíssimes i que ens sabem organitzar, tenim la responsabilitat de fer-ho.

Transformem la indignació en autoorganització política per assegurar l'èxit d'aquesta gran revolta social.

Enric Duran, Barcelona, 30/05/2011